

מסורת הש"ס

בפרק. והוא אל נכח פני אהל מועד וגו' ומצד חוקה לעינותו א"י:
בנעוטי. בלוג שמן של מזורה ו' והוא מן השמן בלמעשה וגו' ומצד
זאת תחיה תורת המלצור (והקד' ז') וכל הווייה עינותו: דכתיבן.

הקדל: וקפילן. ועשה כאשר עשה: מן ארבע נמי כתיבן כהדיא
וקפילן. דועשה כאשר עשה אטולה
מילתא קאי ומתיבא תמי למעוטיהו:
לא נלכא אלא לר"ש. דלמך לא
כמיב ביה ד' אלא שמים ושמים
למורה כתיבא דהאי קרא ל' איתקש
פר כהן משה ופר העלם דבר כללמך
(ולעיל לעיל). לפר אז כהן משה הילך
אי לא הוה כפליטו לא הוה כפולין:
מעלה. כבר כהן משה: למטה.
כפר העלם: כפר קרנות. מדמי
למיכתב קרן וכמז קרנות היא ל'
שמים דלית ליה לר"ש י' שם למקרא
וזמורס ומלמדי ל' זה מזה כתיבא:
כרי סוף אומר. כשמים על
קרנות מונח קטרט שמים אשר לפני
ה' אשר כהאל מועד והאי כהאל
מועד ימירא הוא דהא כתיב אשר
לפני ה' ולמך ל' על כל הקרנות
שמתוך ההיכל כתיב ליתן: כמתיב
ושפית שמים לא ומרו כפרשת
אחרי מות: סוף אומר. לרבות
פר יוה"כ למתיבא וימירא דהא פר
יוה"כ כהאל קרא כתיב כללמך לפר
זה ל' יוה"כ: והפירוש לפר כו'.
ויסון דליתקש כהאל ויהי איתרבו
שמים וימירא כתיבא ומה לי מו
כן יעשה: סוף אומר. כ' איתקש
לענוה דמעכבא כפרה הוא דליתקש
כדכתיב וכפר כהאל קרא ולרבו
כ' את נדס ועניה דמפרש לקמן:
נפיק. כתיב ל' עלייתו וגו' מו לאו
אהל הוא: מלמד. נפקא ליה ארבע
קרנות משאר דמני למחבז אשר לפני
ה' כהאל מועד לה לי (למיתדר)
למיכתב אשר אלה על כל הקרנות
אשר כהאל ל' והאי אשר כהאל ממוס
מונה לא איתררר למיכתב: ל'
יורה נמי. אש"כ דכתיב מן ארבע
הקדל וקפילן כועשה כאשר עשה:
איתררר. כן יעשה לרבויהו

שינוי נוסחאות

למה שישנוניו א"י בנכח
מועד מן חלקו ימירא: א"י ב'
קרוי ומה שישנוניו ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא
העכב: מלמד ימירא: ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא

ושמך רש"י
אלא לרבי יהודה ב' נפקא
הוציא לו (וישאל ל' מלמד ל' נפקא
היהוה ור' שמעון ב' שיהי כפר
עבודתם להקדים את החלפתו.
ואמר ר' שמעון ב' מר שמעון
למי שישנוניו ימירא: ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא

בית שמאי פרק רביעי זבחים

מ.

מתן ארבע נמי כתיבן וכפילן אפר רבי ירמיה לא נצרכה בו.
תימה כיון דכתיבן וכפילן תלו מילתא אלא מלי רבי
ועמא דכרימא כמה שמעונו ככל מקום ו' לומר דלא תמיא דליץ
מתן ארבע מתן שבע וע"ז

אמר מר אין לי אלא מתן שבע שמעעבנות
ככל מקום היכא אמר רב פפא בפרה ובנגעים
מתן ארבע מנין ח"ל יכן יעשה מ"ש מתן ז'
דכתיבן וכפילן מתן ד' נמי כתיבן וכפילן א"ר
ירמיה לא נצרכא אלא לר"ש דתיניא למועלה
אומר קרנות שמים למה הוא אומר
קרנות ארבע דברי ר"מ ר' יהודה אומר
אינו צריך הרי הוא אומר יבאהל מועד על כל
האומר באהל מועד ורבי יהודה כן יעשה מאי
עביד ליה מבעי ליה לכתניא לפי שלא
למדנו לפר יוה"כ למסיכה ושירי הרם מנין
ל"ל יכן יעשה ולפר יוה"כ לא למדנו הא אמרת
ולפר זה ל' יוה"כ איצטרך כד"א הני מילי
עבודה דמעכבא כפרה אבל עבודה דלא
מעכבא כפרה אימא קמ"ל ר"ש הרי
באהל מועד מאי עביד ליה באהל ל' מועד
מבעי ליה שאם ינפחתה תקרה ל' של היכל
לא היה מזה ל' יואידך יבאשר ויאידך אשר לא
דריש אביי אמר ל' יהודה נמי איצטרך
כד"א מדי דההוה אסמיכה ושירי הרם דאי"ל
דכתיבן וכפילן לא מעכבא ל' מתן ארבע נמי לא
תתעבב ל' קמ"ל לפר ז' זה פר יום הכפורים
למאי הילכתא אי לעכב פשיטא ל' הוזהב תחיבה
ביה אמר רב נחמן בר יצחק לא נצרכא אלא
לרבי יהודה ידאמר כ' כתיבה חוקה אדברים
הנעשים בכגרי לבן בפנים שאם הקדים
מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום ל' אבל
דברים הנעשים בכגרי לבן בחוץ הקדים
מעשה לחבירו מה שעשה עשוי אימא
מדכסדרין לא מעכבי הזאות נמי לא מעכבי
קמ"ל מתקין לה רב פפא וכו' מצית אמרת
הכי ויהתייא וכלה מכפר את הקודש ו' אם
כיפר כילה ואם לא כיפר לא כילה דברי ל'
ר"ע א"ל רבי יהודה מפני מה לא נאמר ל' אם
כילה כיפר ואם לא כילה לא כיפר ל' אמר רב
פפא לא נצרכא אלא לאת דם ל' ובמבילה את
אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכא ל' להכביר

עין משפט
גר מצוה

א"מ מ"י פ"ה מהל' ענדת
הוי"כ לע"ז:
ב"מ מ"ז ט"ז א"ה:

תורה אור השלם

- 1. יתעשה לפר באש עשה
לפר הזקאת לו יעשה לו וכפר
עלום וברך ונמסר לרוב
2. וקמן ורובן מן הרם על
קרתו מותב קרתא המיעד
למי יזהר איש באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל
איור מותב הנעלה אצל פתח
האיור מזה:
3. וקד"א ד'
ל' וקמן ורובן מן הרם על
קרתו מותב קרתא המיעד
למי יזהר איש באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל
איור מותב הנעלה אצל פתח
האיור מזה:
4. וירמיהו זאת לכם לחקת
שלם לפר על בני ישראל
על כל ואתם את בשרה
ועשה באש עזה יהיה את
הפר ויראה לו ל'
5. והכל מספר את הקדש
ואת אהל מועד את אצבעו
והקריאת לו חצויה הקדש:
6. ועל הבית את אצבעו בדם
והקדש מן הרם שבע עשרים
לפר יזדה את בני ישראל
הקדש:
7. וקד"א ד'.

מוסף רש"י

אלא לרבי יהודה ב' נפקא
הוציא לו (וישאל ל' מלמד ל' נפקא
היהוה ור' שמעון ב' שיהי כפר
עבודתם להקדים את החלפתו.
ואמר ר' שמעון ב' מר שמעון
למי שישנוניו ימירא: ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא
ל' ימירא: מה שישנוניו ימירא: ימירא

שיטה מקובצת

מתן ארבע נמי כתיבן וכפילן אפר רבי ירמיה לא נצרכה בו.
תימה כיון דכתיבן וכפילן תלו מילתא אלא מלי רבי
ועמא דכרימא כמה שמעונו ככל מקום ו' לומר דלא תמיא דליץ
מתן ארבע מתן שבע וע"ז
אמר מר אין לי אלא מתן שבע שמעעבנות
ככל מקום היכא אמר רב פפא בפרה ובנגעים
מתן ארבע מנין ח"ל יכן יעשה מ"ש מתן ז'
דכתיבן וכפילן מתן ד' נמי כתיבן וכפילן א"ר
ירמיה לא נצרכא אלא לר"ש דתיניא למועלה
אומר קרנות שמים למה הוא אומר
קרנות ארבע דברי ר"מ ר' יהודה אומר
אינו צריך הרי הוא אומר יבאהל מועד על כל
האומר באהל מועד ורבי יהודה כן יעשה מאי
עביד ליה מבעי ליה לכתניא לפי שלא
למדנו לפר יוה"כ למסיכה ושירי הרם מנין
ל"ל יכן יעשה ולפר יוה"כ לא למדנו הא אמרת
ולפר זה ל' יוה"כ איצטרך כד"א הני מילי
עבודה דמעכבא כפרה אבל עבודה דלא
מעכבא כפרה אימא קמ"ל ר"ש הרי
באהל מועד מאי עביד ליה באהל ל' מועד
מבעי ליה שאם ינפחתה תקרה ל' של היכל
לא היה מזה ל' יואידך יבאשר ויאידך אשר לא
דריש אביי אמר ל' יהודה נמי איצטרך
כד"א מדי דההוה אסמיכה ושירי הרם דאי"ל
דכתיבן וכפילן לא מעכבא ל' מתן ארבע נמי לא
תתעבב ל' קמ"ל לפר ז' זה פר יום הכפורים
למאי הילכתא אי לעכב פשיטא ל' הוזהב תחיבה
ביה אמר רב נחמן בר יצחק לא נצרכא אלא
לרבי יהודה ידאמר כ' כתיבה חוקה אדברים
הנעשים בכגרי לבן בפנים שאם הקדים
מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום ל' אבל
דברים הנעשים בכגרי לבן בחוץ הקדים
מעשה לחבירו מה שעשה עשוי אימא
מדכסדרין לא מעכבי הזאות נמי לא מעכבי
קמ"ל מתקין לה רב פפא וכו' מצית אמרת
הכי ויהתייא וכלה מכפר את הקודש ו' אם
כיפר כילה ואם לא כיפר לא כילה דברי ל'
ר"ע א"ל רבי יהודה מפני מה לא נאמר ל' אם
כילה כיפר ואם לא כילה לא כיפר ל' אמר רב
פפא לא נצרכא אלא לאת דם ל' ובמבילה את
אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכא ל' להכביר